

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **F., spol. s r.o., P.**, IČO: X., právne zastúpený JUDr. B., advokátom, so sídlom H., proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, so sídlom Nová ulica 13, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/8681-58893/2006/991031-r zo dňa 15. augusta 2006 v spojitosti s rozhodnutím Daňového úradu Malacky č. k. 606/230/131-11576/2006 zo dňa 28.marca 2006, o odvolaní žalobcu proti výroku rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 415/2006-36 zo dňa 26. mája 2009 o trovách konania, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 415/2006-36 zo dňa 26.mája 2009 v časti o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia v časti o trovách konania podľa § 250k ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej na účely tohto rozhodnutia len „O.s.p.“) zaviazal žalovaného, aby úspešnému žalobcovi zaplatil trovy konania v sume 426,02 € na účet právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Proti uvedenému rozsudku podal žalobca včas odvolanie s odôvodnením, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec podľa ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej na účely tohto rozhodnutia len „vyhláška“), pričom ju mal posúdiť podľa ustanovenia § 10 ods. 1, 2 citovanej vyhlášky, pretože predmetom konania je povinnosť žalobcu zaplatiť

dodatočne sumu 7.685,82 €, ktorá je predmetom sporu so žalovaným. Žalobca uviedol, že takéto právne posúdenie vo všetkých doterajších sporoch už mnoho rokov aplikuje i súdna prax, ktorá sa prejavuje v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a i krajských súdov. Preto podľa názoru žalobcu táto suma musí byť považovaná za tarifnú hodnotu, pretože ide o výšku peňažného plnenia tak, ako to určuje ustanovenie § 10 ods. 2 citovanej vyhlášky. Podľa názoru žalobcu výška odmeny advokáta je 575,75 €, pričom žalobcovi bola súdom priznaná odmena advokáta v sume 94,52 €, preto žalobca žiada nahradiť vzniknutý rozdiel v sume 481,23 €. K ostatným častiam náhrady trov konania, teda k súdному poplatku a režijnému paušálu advokát žalobcu nemá žiadne námietky. Navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti o náhrade trov konania tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy prvostupňového konania v sume 481,23 € a zaplatil ich právnenému zástupcovi žalobcu. Zároveň žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodol, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 578,77 € a zaplatil ich právnenému zástupcovi žalobcu. Žalobca ďalej navrhol, aby v ostatných častiach zostal rozsudok krajského súdu nedotknutý.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal v napadnutej časti rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd zo spisu súdu prvého stupňa zistil, že žalobca podal dňa 6. novembra 2006 na Krajský súd v Bratislave žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/8681-58893/2006/991031-r zo dňa 15. augusta 2006. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 2S/415/2006 -36 zo dňa 26. mája 2009 zrušil rozhodnutie žalovaného č. I/222/8681-58893/2006/991031-r zo dňa 15. augusta 2006 v spojitosti s rozhodnutím Daňového úradu Malacky č. k. 606/230/131-11576/2006 zo dňa 28. marca 2006 podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. O náhrade trov konania rozhodol súd prvého stupňa tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi, na účet právneho zástupcu žalobcu, trovy konania vo výške 426,02 € do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Z rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že súd prvého stupňa posúdil predmetný spor ako vec, ktorej hodnotu nemožno vyčíslieť v peniazoch, a preto priznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia podľa ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky.

Podľa § 250k ods. 1 prvá veta O.s.p. ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania.

Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

Odvolací súd dospel rovnako ako súd prvého stupňa k záveru, že úspešnému žalobcovi patrí náhrada trov konania v sume 426,02 €, ktorá pozostáva zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu v sume 331,50 € /10.000 Sk/ a trov právneho zastúpenia žalobcu v sume 94,52 €, ktoré predstavujú odmenu za 2 úkony právnej služby po 41,82 € /1 x prevzatie a príprava zastúpenia a 1 x spísanie žaloby/, plus 2 x režijný paušál po 5,44 €, teda spolu 94,52 €. Odvolací súd dospel k záveru, že právnenému zástupcovi žalobcu nie je možné uznať na účely výpočtu odmeny advokáta za poskytnutú právnu službu tarifnú hodnotu podľa § 10 ods. 2 vyhlášky v uvádzanej hodnote 7.685,82 €. Odvolací súd zastáva názor, že v správnom súdnictve nie je možné pri určovaní odmeny právneho zastúpenia sa odvolávať na ustanovenie § 10 ods. 2 vyhlášky, nakoľko správne súdnictvo je založené na prieskume zákonnosti aplikácie verejných práv správnym orgánom, a nie na nachádzaní subjektívnych práv jednotlivcov.

Odvolací súd v tomto kontexte poukazuje aj na odôvodnenie uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 92/09 zo dňa 1. apríla 2009, v ktorom súd skonštatoval, že v správnom súdnictve aplikácia ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky je podľa

názoru ústavného súdu odôvodnená ústavne konformným spôsobom (dostatočne a relevantne).

Odvolačí súd preto rozhodnutie krajského súdu v napadnutej časti podľa § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Keďže ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie (§ 224 ods. 1 O.s.p.), rozhodol súd o trovách odvolacieho konania tak, že náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi s poukazom na § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. nepriznal, keďže žalobca v odvolacom konaní úspech nemal.

POUČENIE: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. februára 2010

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová